

# Бабусині іменини

Михайль Семенко

Минулими роками, на бабусині іменини,  
Було в цій хаті без ліку гостей.  
Як колись ждали, як прибирались до сеї днини,  
І скільки подавалось печених індиків і гусей.

В тіні абажура — скільки померлих тінів —  
Родичів, знайомих, нарочито званих.  
Повна хата розмов і гомону у теплім тремтінні,  
Тепер — свідки останні — старі дідівські дивани.

Образи, вигуки, милі старосвітські інтимності.  
Тихо, тихо, мов в усі.  
Боже, всьому минулому — подай твої святі милості!  
Сьогодні — іменини моєї бабусі.